

De Telegraaf houdt zich niet bezig met het vertolken van onvrede, maar met het creëren ervan

Vrijwel meteen na de aanslag op het D66-kantoor van vorige week plaatste *De Telegraaf* een lezersbrief prominent op haar website en socialemediakanalen, in eerste instantie zonder te vermelden dat het om een lezersbrief ging. Door ene 'K. Laheye' werd gesteld dat de tweede aanslag binnen korte tijd 'niet verwonderlijk' is, vanwege het assielbeleid - 'wie niet horen wilt, moet het uiteindelijk voelen'. Bij *De Telegraaf* is er geen ondergrens; niet

qua inhoud en niet qua eindredactie.

Er bestaat in Nederland helemaal niemand met de naam 'K. Laheye'. Dat betekent dus dat de krant een brief van een pseudoniem publiceert, of de brief zelf geschreven heeft. Ik neig naar dat laatste; er werden sinds 2020 meer dan zeventig brieven van 'K. Laheye' gepubliceerd door *De Telegraaf*. Van klimaat, asiel en slavernijexcuses tot de boer; de zeer breed geïnteresseerde heer of mevrouw Laheye maakt zich geheel toevallig precies over dezelfde zaken druk als *De Telegraaf* zelf!

Als 'K. Laheye' daadwerkelijk had bestaan, was hij of zij bovendien al lang en breed geïnterviewd door sterreporter Wierd Duk, die immers langsgaat bij elke boerenlul die hetzelfde vindt als hijzelf. Zolang *De Telegraaf* geen foto kan produceren van Duk met 'K. Laheye' ga ik er dus van uit dat hij is verzonnen, temeer daar Duk zelf achter ieder weerwoord op sociale media een 'schaduwaccount' van een van zijn vijanden meent te herkennen. Zoals de waard is, vertrouwt hij zijn gasten.

Zelfs als K. Laheye werkelijk zou bestaan, dan zou de redactie van *De Telegraaf* deze brief natuurlijk niet mogen doorplaatsen, laat staan zo prominent. Dat men dat wél doet, inclusief taalfouten die het allemaal 'echt' moeten doen lijken, laat zien waar men aan de Basisweg mee bezig is: het onder voorwendselen ophitsen van mensen, in de ogenschijnlijke hoop dat zij geweld zullen plegen. Nederland is zo'n beetje het rijkste en gelukkigste land ter wereld, maar bij *De Telegraaf* wil men een burgeroorlog verkopen.

De Telegraaf, in maart nog betrapt op het opvoeren van een AI-gegenereerde mevrouw, wordt als de stem van de gewone man gezien, omdat de krant dat zelf voortdurend roept. Maar de feiten zeggen iets anders. *De Telegraaf* verloor in de afgelopen twintig jaar bijna de helft van zijn lezers, terwijl kwaliteitskranten de Volkskrant en NRC fors stegen. Waar *De Telegraaf* in 2006 nog meer lezers had dan de *Volkskrant*, *NRC*, *FD* en *Trouw* bij elkaar, naderen de *Volkskrant* (322.934) en *NRC* (294.705) de lezersaantallen van *De Telegraaf* (390.946) nu. Aangezien alleen hoger opgeleide jongeren überhaupt nog iets lezen, sterft *De Telegraaf* dus uit met zijn lezers.

Die doodstrijd staat in schril contrast met hoe het steeds extremere geluid van *De Telegraaf* op televisie wordt opgeblazen.

SBS6 en WNL zijn de bekendste voorbeelden, maar ook bij niet direct aan *De Telegraaf* gelieerde omroepen zitten Telegraaf-medewerkers alsof zij heel gewone journalisten zijn, met als bekendste voorbeeld parlementair verslaggever Wouter de Winther, die in zijn podcast glashard loog dat ik tegen betaling D66 zou promoten.

De leugenachtige hitserij van *De Telegraaf*, dat foto's van 'vijanden' bewerkt om hen lelijker te maken, is geen bijzaak. Het publiek en andere media zouden zich moeten realiseren dat *De Telegraaf* zich niet bezighoudt met het vertolken van onvrede, maar het creëren daarvan. Een serieus probleem daarbij is dat veel mensen zich simpelweg niet kunnen of willen voorstellen hoe laaghartig, kleinzielig en eerloos men daarbij te werk gaat. En daarmee onbedoeld het abnormale Telegraaf-geluid normaal maken.